

[Simonsen.]

af arbejdsministeren, hvorefter vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet principielt ikke er tilladt, dog med dispensationsmulighed i helt specielle tilfælde, hvor der måtte vise sig at være et behov.

Jeg er ikke enig med hr. Erling Dinesen, der sagde, at han helst så hele vikarbureauvirksomheden forbudt. Jeg tror, det er meget væsentligt at få slået fast, at der inden for handels- og kontorområdet findes et meget væsentligt behov, og at det vil være fuldstændig urimeligt, at en sådan virksomhed ikke skulle være tilladt, men at vi til gengæld også må erkende, at der inden for industri- og håndværkssektoren, som jeg nævnte før, har været forsøg på udlejningsvirksomhed, som har nogle uheldige bivirkninger. Jeg tror derfor, at det er særdeles gavnligt, at vi på nuværende tidspunkt får trukket en grænse mellem det, der er behov for, det, der er rimeligt, og det, der ikke er rimeligt.

Det kan efter vor opfattelse ikke udelukkes, at der er enkelte andre områder end handels- og kontorområdet, hvor der i fremtiden vil opstå behov for en vis form for udlejning af arbejdskraft. Jeg tænker her bl. a. på servicesektoren, hvor der kan blive behov for at udnytte dispensationsmuligheden. Fra vor side er tilslutningen til ministerens ændringsforslag udelukkende motiveret i ønsket om at søge at forhindre udlejning af ugelønnet arbejdskraft inden for industri- og håndværkssektoren, og jeg vil derfor gerne have bekræftet af ministeren, at han ikke agter at gå på jagt efter en udlejningsvirksomhed inden for specialområder, som ligger uden for den hovedgruppe, som jeg omtaler her. Jeg tror ikke, det ville være heldigt, og jeg tror, vi vil komme til at opleve i 1970'erne, at der vil opstå behov på områder, som vi i dag ikke er opmærksom på, hvor det vil være naturligt med en udlejningsvirksomhed.

Vi kan også støtte forslaget om, at hjælp til bolig udvides til at omfatte ejerlejlighed og hus. Jeg tror, det er gavnligt i den almindelige bestræbelse på at føre en aktiv arbejdsmarkedspolitik, at vi netop får skabt mulighed for, at samtlige boligtyper indgår i dette. Der har været noget urimeligt og forkert i, at det før kun har drejet sig om udlejningslejligheder. Det er rigtigt og natur-

ligt, at også ejerlejlighederne og parcelhusene kommer ind, når det vel at mærke finder sted inden for de samme beløbsrammer, som man i dag anvender på lejeområdet.

Socialdemokratiet og socialistisk folkeparti har ud over disse ændringsforslag, som jeg her har nævnt, stillet en lang række ændringsforslag, bl. a. om at forhøje beløbet til dobbelt husførelse fra 16 til 24 kr. pr. dag, om hjemrejse én gang ugentlig for udstationerede fremfor, som loven siger, én gang månedlig og om forhøjelse — og jeg vil sige væsentlig forhøjelse — af dagpengesatserne.

Jeg vil gerne generelt om disse forslag sige, at jeg ikke helt forstår det rimelige i, at man fremsætter ændringsforslag af så vidtrækkende økonomisk karakter, uden at man giver bare en smule antydning af, hvad disse ændringsforslag vil koste. For det er jo ikke, som hr. Erling Dinesen var inde på før, ændringsforslag, som har mindre økonomisk omfang. Det kan ikke være anderledes, når der er tale om forhøjelser af satserne fra 93 til 103 kr. pr. dag og man samtidig ved forhøjelse af loftet får væsentlig flere lønmodtagere med. Så kan der ikke være tale om uvæsentlige beløb. Det er under alle omstændigheder væsentlige beløb, og jeg finder det ikke rimeligt, at man skal tage stilling til den slags ændringsforslag, uden at man kender de fulde økonomiske konsekvenser. Man kan selvfølgelig heroverfor sige, at de er svære at beregne, men jeg vil anføre, at med den høje beskæftigelsesgrad, som denne regering har gennemført, er det sådan set ikke svært at finde et beregningsgrundlag simpelt hen den ledighed, som eksisterer i dag. Vi kunne således have fået beregninger.

Hvis vi dernæst skal prøve at se på et eventuelt sagligt indhold i disse ændringsforslag, i særdeleshed forslaget om forhøjelse af satserne, vil jeg gerne slå forskellige ting fast. Vi havde i sidste folketingsamling en gennemgående revision af loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, et lovforslag, som byggede på en indstilling fra et udvalg, hvor arbejdsmarkedets hovedorganisationer var repræsenteret. Folketinget vedtog de satser, som man i dette udvalg var blevet enig om. Det vil sige, at man for knap et år siden har fået gennemført en revision af hele spørgsmålet om betaling af